

بیانیه شورای مرکزی بمناسبت بیست و دومین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی

شهریور امسال بیست و دومین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی درسایه‌چالهای جمهوری اسلامی است.

بیست و دو سال قبل قطعنامه سازمان ملل مبنی بر آتش بس درجبهه های جنگ خانمانسوز هشت ساله بین ایران و عراق توسط رژیم جمهوری اسلامی پذیرفته شد ، خمینی که جنگ را نعمت الهی مینامید و خواهان ادامه جنگ تا «رفع فتنه از عالم» بود، پذیرفتن این قطعنامه و اعلام توافق با آتش بس را به نوشیدن زهر تشبیه کرد.

آری پایان جنگ برای خمینی سرکشیدن جام زهر بود. چرا که هنوز برغم هشت سال کشتار درجبهه ها و اعمال سیاست سرکوب جنبش های اجتماعی و براه انداختن زندان و کشتار درسراسر کشور، اما هنوز خطر برآمد مجدد جنبش های اجتماعی وجود داشت. بویژه تشدید بحران اقتصادی و سیاسی و احتمال گسترش ناراضیاتی توده ای بعد از جنگ ، خواب از چشمان ارتجاع ربوده بود. از این روبرای تکمیل سیاستی که جنگ کشتار و ویرانی را به نعمتی الهی برای خمینی و دارودسته او تبدیل کرده بود، با کشتاربی رحمانه زندانیان سیاسی ادامه یافت ، تا مبدا این انسانهای آگاه مبارز و مقاوم و صادق با پایان یافتن دوران محکومیت از زندانها آزاد شوند و با توجه به تجربه ، آگاهی و مقاومتی که در زندانها از خود نشان داده بودند ، به صفوف مبارزه پیوسته و مقاومت در برابر ارتجاع را سازمان دهند.

قتل عام زندانیان سیاسی، ادامه جنگ به کثیف ترین صورت آن بود، جنگی برعلیه آزادی، برعلیه عدالت اجتماعی، برعلیه برابری و جنگ ارتجاع در برابر ترقی ، پیشرفت و آزادی انسان از قید و بند ستم و استثمار و زور و سرکوب بود . روشن است که در این جنگ انتظاراتخاذ موضعی مخالف اعدامها و کشتارها و حتا بی طرفی از سوی نظام امپریالیستی همانقدر بیهوده و عبث بوده و است که انتظار از سرمایه داران و جناح های مختلف ارتجاع مذهبی در ایران. که مافیای قدرت و ثروت بدون این کشتار ها و قتل عام ها امکان استقرار و استمرار غارت و چپاول و تداوم ستم و استثمار را نمی یافت.

اکنون در شرایطی وارد بیستمین دومین سالگرد این فاجعه عظیم و فراموش نشدنی میشویم که جنگ بین نظام ارتجاعی حاکم و توده های رنج و کار بدون لحظه ای آتش بس همچنان ادامه دارد و در نتیجه بیداری و آگاهی طبقه کارگر ، زنان ، جوانان و اقشار زحمتکش جامعه چشم انداز های نوینی در مقابل انقلابیون و همه آنهاست که به آرمانهای انسانی شهدای دهه ۶۰ بویژه قتل عام شدگان ۶۷ در زندانهای جمهوری اسلامی وفادار مانده و به مبارزه ادامه داده اند، گشوده میشود و یاد آوری مقاومت و پایداری این زندانیان در برابر چوبه های دار و تیرباران، قوت قلب نسل به پاخواسته و انقلابیونی است که برای رهایی از ستم و استثمار و زور و سرکوب نظام حاکم به پاخواسته اند.

بدون شک در این مبارزه سازمانیابی جنبش دادخواهی خانواده ها و بازماندگان هزاران انسانی که در زیر شکنجه ها کشته شدند و یا در زندانها قتل عام شدند، تحت شعار «محاکمه آمرین و عاملین این کشتارها»، میتواند به گسترش مبارزه یاری رسانده ، و درعین حال تلاش ارتجاع حاکم و قلم به مزدان آن را برای پاک کردن این جنایت بزرگ از حافظه تاریخی مردم ایران و افکار عمومی مترقی جهان خنثی کند.

گرامی باد یاد و خاطره همه به خون خفتگان راه آزادی و سوسیالیسم

سرنگون باد رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست هفتم شهریور ماه ۱۳۸۹